

Arkivnr: 2019/12358-3

Saksbehandlar: Tor Harald Rødseth

Saksframlegg

Saksgang

Utval	Saknr.	Møtedato
Klagenemnda		20.08.2019

Klage over ekspropriasjon av gnr 12 bnr 444 i Askøy kommune

Samandrag

Klagenemnda har i brev av 29.05.19 frå Statens vegvesen ("SVV"), fått oversendt klage av 20.05.19 frå Harris Advokatfirma AS ved advokat Arild Nundal på vegne av Jarle Hølleland, over SVV sitt vedtak av 29.03.19 (feildatert 29.01.19) om oreigning av gbnr 12/444 i Askøy kommune.

Klagemålet og klagegrunnlaget er ikkje heilt klårt. Fylkesrådmannen har lagt til grunn at klagaren ønskjer vedtaket omgjort med grunnlag i heimlane SVV har nytta for sitt vedtak, og reglane i forvaltningslova. Etter fylkesrådmannen si vurdering har SVV handsama saka i samsvar med forvaltningslova, herunder ved at det påklaga vedtaket er heimla i veglova og oreigningslova.

Grensa mellom klagar si tomt og fylkesvegen er mykje omtalt i klaga. Tvistar om eigedomsgrenser og godtgjerse for oreigning må avgjerast i rettssystemet, og ikkje av klagenemnda. Fylkesrådmannen rår etter dette til at klaga ikkje vert teke til følgje.

Økonomi: Kostnadene ved vegtiltaket er teke inn i budsjettet for Askøypakken. Kostnadene til skuleskys på grunnlag av farleg skuleveg vil truleg falle bort når vegutvidinga er gjennomført. Ein legg til grunn at vegtiltaket vil ha ei rekkje positive samfunnsøkonomiske verknader.

Klima: Ingen verknad.

Folkehelse: Av omsyn til liv og helse er trongen for vegutviding ved den aktuelle eigedomen stor og presserande. Den er m.a definert som farleg skuleveg. Det er difor viktig å kome i gong med vegarbeidet snarast råd.

Regional planstrategi: Ingen.

Forslag til vedtak

Klage av 20.05.19 frå Harris Advokatfirma AS ved advokat Arild Nundal på vegne av Jarle Hølleland, over Statens vegvesen sitt vedtak av 29.01.19, vert ikkje teke til følgje. Klagenemnda viser til rettsvesenet for løysing av tvist om eigedomsgrenser og oreignings skjøn.

Ingrid Kristine Holm Svendsen
kst. fylkesrådmann

Håkon Rasmussen
fylkesdirektør samferdsel

Saksframlegget er godkjent elektronisk og har derfor inga underskrift.

Fylkesrådmannen, 29.07.2019**Bakgrunn**

Klagenemnda har i brev av 29.05.19 frå SVV, fått oversendt klage av 20.05.19 frå Harris Advokatfirma AS ved advokat Arild Nundal på vegne av Jarle Hølleland ('Klagar'), over SVV sitt vedtak av 29.03.19 (feildatert 29.01.19) som sitert under ('Vedtaket'). Klagenemnda er klageinstans og skal gjere endeleg vedtak i saka.

Varsel på førehand

I dei fleste oreigningssaker vert det sendt ut «førehandsvarsel» om ekspropriasjon som ikkje har relevans ved klage på vedtak. I denne saka vedkjem førehandsvarselet saka.

Klagar mottok Førehandsvarselet i brev av 20.02.19 frå SVV, der det gjekk fram at det gjeld gbnr 12/444 i Askøy kommune ('Eigedomen'). I brevet heiter det m.a følgjande:

Reguleringsplanen [...] innebærer at du må avstå grunn fra eiendommen din til Statens vegvesen. Vegvesenet har forhandlet med deg om en avtale om avståelsen, men vi har ikke kommet til enighet.

Dette brevet er et forhåndsvarsel om at Statens vegvesen derfor kommer til å fatte vedtak om ekspropriasjon. Det gjør vi for å sikre at anleggsarbeidene som berører eiendommen din, kan starte til planlagt tid. Vegvesenet har rett til å gjøre dette etter vegloven § 50 [(VL)]og de tilhørende forskriftene.

[...]

Ekspropriasjon er tvangserverv. Det vil si at du må gi fra deg eiendom uten at du godtar det frivillig. Statens vegvesen tar da over det som trengs av grunn og tilhørende rettigheter for å få gjennomført vegtiltaket. Du har krav på erstatning for grunnen du avstår. Denne erstatningen blir fastsatt ved rettslig skjønn (ekspropriasjonsskjønn).

[...]

Du kan gi uttrykk for eventuelle innvendinger [...] innen 3 uker [...].

Vi gjør oppmerksom på at skriftlige innvendinger bare kan rette seg mot vedtaket om å ekspropriere grunn og rettigheter [...]. Innvendingene kan gjelde måten grunnervvssaken er behandlet på, for eksempel forhandlingene som er ført med deg, eller lovanvendelsen vedtaket bygger på. Det fysiske inngrepet, det vil si trasevalg, vegbredde, avkjørsler [...] med videre, er fastlagt i reguleringsplanen.

Vi nevner også at selv om statens vegvesen nå starter prosessen med ekspropriasjon, er vi fortsatt åpne for å få til en avtale med deg. Ta kontakt dersom du ønsker å få til en avtale.

[Rettleiing om kontakt med sakshandsamar, framdrift, høve til å få dekt advokatkostnader m. v.]

Vedtaket

Det påklaga Vedtaket lyder slik:

Hordaland fylkeskommune ved Statens vegvesen Region [vest] vedtar å ekspropriere fra grunneierne og rettighetshaverne som er oppført nedenfor, for å få gjennomført vegtiltaket. Hjemmel for vedtaket er vegloven § 50 og fullmakt fra [Hordaland fylkeskommune.]¹

¹ Det manglar nokre ord i vedtaket, som er teke inn i klamme, men alle partar er i tide gjort kjent med at desse orda skulle stått i vedtaket.

Vedtaket gjelder nødvendig grunn og tilhørende rettigheter til utbedring, vedlikehold og drift av Fv 213 Skiftesvik – Marikoven, g / s-veg, vegutbedring i Askøy som ble godkjent i reguleringsplan godkjent av Askøy kommune den 09.12.2009. [(‘Reguleringsplanen’.)] Vedtaket gjelder følgende eiendommer i Askøy kommune.

Gnr	Bnr	Fnr	Snr	Partsstatus	Eier
12	444	Eier		Jarle Hølleland	

Samtidig vedtar vi etter oreigningsloven § 5 [(‘OLO’)] andre ledd at en eventuell klage på ekspropriasjonsvedtaket ikke skal ha utsettende virkning når det gjelder å kreve ekspropriasjonsskjønn og søke om samtykke til forhåndstiltredelse etter oreigningsloven § 25. Det betyr at den formelle prosessen fortsetter, selv om du klager på vedtaket. Statens vegvesen kan likevel ikke tiltre eiendommen(e) og starte anleggsarbeidet før vi har fått et samtykke til forhåndstiltredelse eller eventuelt en tillatelse fra grunneieren (-eierne).

Grunngjeving for Vedtaket

SVV si grunnngjeving for Vedtaket er følgjande:

[Orientering om regelverk.]

[...]

Reguleringsplan[en] [...] ble vedtatt [...]. Planen går ut på å utbedre eksisterende fylkesvei, og øke trafikksikkerheten, med å lage ny gang og sykkelvei.

Det er gjennomført omfattende forhandlinger med grunneier, uten at disse har ført frem. Grunneier har også fått tilbud om arbeidsavtale og frivillig avtaleskjønn, men har avslått dette. Grunneier har ikke kommet med formelle kommentarer til forhåndsvarselet, men har gitt uttrykk for at han ønsker omfattende tiltak på eiendommen for å gi tiltredelse. Videre hevder han at eiendomsgrenser som følger av tinglyst skylddelingsdokument er feil. SVV kan ikke akseptere foreslåtte tiltak, da disse blant annet innebærer å stenge eksisterende tilkomst til naboeiendom, som går over grunneiers eiendom. [...]

Vurderinger

SVV vurderer inngrepet som «tvillaust [...] meir til gagn enn skade». [...] [B]ehovet er prekäert da veien er i svært dårlig forfatning. Hensynet til allmenhetens behov for en trygg vei for både barn og voksne, må her veie tyngre en[n] grunneiers ønsker om diverse tiltak som ikke følger av vedtatt reguleringsplan.

Omgrepet ‘meir til gogn enn skade’ kjem frå oreigningslova OLO § 2 andre ledd, der det er fastsett at det må gjerast ei formell vurdering av dette, innan ein kan gjere vedtak om oreigning.

Vilkår for oreigning

For at oreigning kan finne stad, må ein ha heimel i lov. SVV viser her til VL § 50, der det m.a heiter følgjande:

Mot vederlag etter skjønn til den det råkar, kan eigedomsinngrep settast i verk etter vedtak av vegstyremakta så langt ho finn at det trengs til bygging, utbetring, vedlikehald og drift av [...] fylkesveg [...]. Slikt eigedomsinngrep kan òg gjelde grunn og rettar til bate for tredjemann så langt det trengs for vegen eller ferdsla på vegen eller for å skaffe tredjemann tilgjenge til offentlig veg.

Til bate for ein som lyt tola eigedomsinngrep etter første leden, kan vegstyremakta gjere vedtak om at det skal gjerast eigedomsinngrep hjå ein annan eigar eller rettshavar, så framt skaden og ulempene då alt i alt vert monaleg mindre.

I vedtak om eigedomsinngrep kan vegstyremakta heilt eller delvis overlata til skjønnet å ta avgjerd om kva inngrepet skal gå ut på eller kva omfang det skal ha. Skjønnet kan då òg gjere vedtak etter

andre leden i paragrafen her. Skjønnen kan fastsette at det ved egedomsinngrep etter denne paragrafen skal ytast grunn som vederlag for grunn og rettar som blir avstått.

M.o.t den delen av vedtaket som gjeld at det ikkje skal ha utsetjande verknad, viser SVV til OLO § 5. Der heiter det m.a følgjande:

[...]

Klage over vedtak [...] har utsetjande verknad om ikkje underinstansen [(SVV)] eller overinstansen [(klagenemnda)] gjer vedtak om noko anna. Slikt vedtak kan berre gjerast i serlege høve om det kjem til å føre til urimeleg hefte om klaga skulle ha utsetjande verknad.

I vedtak om eller samtykke til oreigningsinngrep kan [...] styringsorgan [...] overlata til skjønet å taka avgjerd om kva inngrepet skal gå ut på, eller kva omfang det skal ha.

[...]

SVV viser til OLO § 25 i høve den delen av vedtaket som gjeld «forhåndsiltredelse» I denne paragrafen heiter det m.a følgjande:

[...] styringsorgan [...] kan gje samtykke til at oreigningsinngrep vert sett i verk før det ligg føre rettskraftig skjønn. [...]

Må det reknast med at arbeid som søkjaren vil gå i gang med før skjønet er halde eller før skjønet er rettskraftig, kjem til å skapa oreigningsemnet om så mykje at det vert monaleg vandare å setje eit rett vederlag, skal avgjerdsmakta setje det vilkåret for samtykke at søkjaren får gjort det som trengst av utgreingar om staden og lendet, mælingar og granskingar av anna slag, før han set arbeidet i gang.

[...]

Før det vert teke avgjerd etter fyrste, andre og tredje leden, skal partane få høve til å seia si meining. [...]

Klaga

Klaga lyder som følgjer:

I. Klagegrunner

Eksisterende veg sine grenser

Jarle Hølleland mener at det er flere feil i ekspropriasjonsvedtaket og han reagerer dessuten på flere av de utsagn som er kommet fra vegvesenets representanter i grunnervvsprosessen.

Statens vegvesen har inntatt det standpunkt at de eier 2,5 meter fra eksisterende vegbane og inn på Høllelands eiendom bnr 444. Dette skal være formidlet til Hølleland under befarung og er dessuten gjentatt i epost datert 26. april 2019 der det står at «Etter veiloven av 1938 følger at fylkeskommunen eier minst 2.5 meter utenfor veibanen, med mindre til en kan vise til et konkret unntakstilfelle.» [...]

Hølleland har fremlagt skylddelingsdokument der det står at hans eiendom grenser mot «hovudvegen». Statens vegvesen har på sin side ikke kunnet fremlegge noe dokumentasjon på at de eier utenfor vegbanen. [...]

Hølleland mener han ikke har fått noen skikkelige forhandlinger med vegvesenet i og med at vegvesenet fremmer udokumenterte standpunkt om eierrett inn på hans eiendom, samtidig som Hølleland har vist til skylddelingsforretning som viser at han eier til «hovudvegen.» Hølleland mener vegvesenet her må gjøre en objektiv og saklig vurdering under forhandlingene med han, og ikke bare avfeie hans standpunkt og dokumentasjon under henvisning til «veiloven av 1938», som for øvrig er høyst uklart for oss. [...]

Hølleland forventer at han får skikkelige forhandlinger med vegvesenet og at det ikke kan treffes noe ekspropriasjonsvedtak før dette er gjort på skikkelig vis, herunder at vegvesenet dokumenterer sin eiendomsrett 2,5 meter inn på Høllelands eiendom.

Avkjørsel

Hølleland reagerer også på at vegen skal utbedres, men at hans trafikkfarlige avkjørsel skal bestå uendret. [...] Hølleland mener at reguleringsplanen på dette punkt ikke har gjort forsvarlige avveininger, og at reguleringsplanen ikke kan tjene som grunnlag for et eksproprieringsvedtak.

Det er ønskelig fra grunneiers side å forsøke å lande saken ved minnelig avtale [...]. [...]

SVV si vurdering av klaga

[...]

Det rettslige grunnlaget for ekspropriasjonsvedtaket er veiloven § 50. Av ekspropriasjonsvedtaket følger det at klagen for eksempel kan rette seg mot saksbehandlingen i forkant av vedtaket eller rettsbruken vedtaket bygger på. Det fysiske inngrepet, det vil si trasévalg, vegbredde, avkjørsler [...] med videre, er fastlagt i reguleringsplanen.

[...]

Ethvert inngrep som går på avståelse eller innskrenkning i private rettigheter må ha hjemmel i lov. For vegtiltak gir vegloven § 50 med tilhørende forskrift og plan- og bygningsloven § 35 slik hjemmel.

[...]

Det er korrekt at SVV har påpekt hva som var vanlig å legge til grunn etter veglova av 1938, men det er ikke korrekt at vi har inntatt et standpunkt utelukkende på det. Det er også korrekt at det finnes et skylddelingsdokument fra 1947 hvor det står at eiendommen grenser «mot hovudvegen». Grunneier hevder at dette innebærer at grensen må gå ved asfalkant vei.

I 1990 er det imidlertid gjort en kart – og delingsforretning [...] hvor blant annet grensen mot vegen ble oppmålt. Koordinatene i målebrevet stemmer overens med hva som fremgår av matrikkel og offisielle kart. Videre er grensepunktene markert fysisk med kryss i fjell på eiendommen.

SVVs landmåler har vært med på befaring og målt opp, og også de fysiske grensemerkene stemmer overens med koordinatene i målebrevet.

Grunneier har anført at grensemerkene er plassert, fordi det ikke var fysisk mulig å plassere de inntil asfalkant. Et standpunkt som SVV stiller seg uforstående til.

Hovedregelen ved fastsetting av eiendomsgrense etter gjeldende rett, er grensemerker i terrenget, dersom slike finnes. Ved motstrid mellom grensemerker og en skriftlig beskrivelse av grensen, er den klare hovedregel at merker i terrenget går foran. Den skriftlige fremstillingen av eiendomsgrensen vil som regel kun beskrive hvor grensemerkene kan finnes, og ikke nødvendigvis hvor de skal plasseres.

At det finnes et skylddelingsdokument fra 1947, som sier at eiendommen grenser «mot hovedvegen», innebærer derfor ikke etter SVVs syn, at grensen går ved asfaltkanten, de øvrige forhold tatt i betraktning. Her må grensemerker, matrikkel, offisielle kart og koordinater i målebrev av 1990 (som ikke er bestridt), gå foran formuleringen i skylddelingsbrevet av 1947.

[...]

SVV kan ikke se at det [...] medfører riktighet [at det ikke er ført skikkelige forhandlinger før vedtak].

Det har vært forhandlet jevnlig med grunneier siden høsten 2018. Blant annet er det avholdt møte på prosjektkontoret, med prosjektleder, byggeleder og grunnerverver til stede. Videre har det vært flere befaringer på eiendommen, samt svært omfattende e-post korrespondanse.

SVV anbefalte [...] flere ganger at grunneier lot seg representere ved advokat, men det var først på våren 2019 at grunneier lot seg representere ved advokat. Det har også vært avholdt ny befaring på eiendommen med advokat til stede.

[...]

SVV kan ikke se at vurderinger gjort av planmyndighetene forut for vedtakelse av reguleringsplanen kan påklages på dette stadiet.

I vedtatt plan er avkjørselen regulert stengt [...]. SVV [...] kan ikke se at planen er ugyldig av den grunn. SVV kan således stenge avkjørselen etter vedtatt plan, uten å bygge en ny.

SVV har imidlertid sett på mulige alternative løsninger, og blant annet fremlagt et løsningsforslag til grunneier. Denne løsningen med ny avkjørsel, var imidlertid avhengig av en minnelig avtale [...].

Det beste alternativet for grunneier blir etter dette, at SVV lar avkjørselen bli liggende åpen [...]. [...] [S]ikten vil bli bedre mot sør, som følge av inngrepet.

[...]

Statens vegvesen legger til grunn at de vilkår som er satt til vedtakets innhold er oppfylt. Vår konklusjon er at det ikke er grunnlag for å ta saken til følge [slik står det].

Fylkesrådmannen si vurdering

Innleiing

I følge forvaltningslova ('FVL') § 32 d) skal klage på eit forvaltningsvedtak «nevne den endring som ønskes i det vedtak det klages over» ('klagemål'). Fylkesrådmannen finn at den aktuelle klaga er noko uklår på dette punktet. Ettersom SVV har teke saka til handsaming, og det etter fylkesrådmannen ikkje er andre særlege tilhøve som talar imot ei realitetshandsaming av søknaden, finn ein her å gjere ei slik handsaming.

På bakgrunn av ordlyden i Klaga, legg fylkesrådmannen til grunn følgjande klagemål: At det ikkje skal gjennomførast oreigning av gbnr 12/444 i Askøy kommune.

Fylkesrådmannen finn at klagegrunnlaget kan oppsummerast i følgjande sitat frå Klaga:

- [At] «det ikke kan treffes noe ekspropriasjonsvedtak før dette er gjort på skikkelig vis, herunder at vegvesenet dokumenterer sin eiendomsrett 2,5 meter inn på Høllelands eiendom».
- «[A]t reguleringsplanen ikke kan tjene som grunnlag for et eksproprieringsvedtak.»
- [At] «[d]et er ønskelig fra grunneiers side å forsøke å lande saken ved minnelig avtale.»

Advokat Nundal har korkje i korrespondansen med SVV eller i Klaga vist til nokon føresegn i lov eller forskrift, eller brot på slike. I si vurdering held fylkesrådmannen seg difor til føresegnene som SVV har heimla sitt vedtak i, og reglane om sakshandsaming i FVL.

SVV sine heimlar er allereie sitert fullt ut i saka.

Fylkesrådmannen kan ikkje sjå at Klagar har anførsler til desse heimlane eller den delen av vedtaket som gjeld utsetjande verknad. I samband med dette vil fylkesrådmannen kort sagt nemne at det er fullt forståeleg at SVV karakteriserer trongen for å utbetre den aktuelle vegen som prekær. Dette m.a på bakgrunn av administrasjonen si synfaring på staden. Det er i tillegg viktig at arbeidet med Askøypakken ikkje stoppar opp.

Anførsla til reguleringsplanen, som er omhandla seinare, er ei indirekte anførsle til VL § 50, men som det vil framgå, finn fylkesrådmannen ikkje grunnlag for denne anførsla.

FVL er omhandla av SVV i deira orientering til Klagar om klagerett. Klagar kan seiast å omhandle FVL indirekte i sitt klagegrunnlag, men har ikkje peika på nokre bestemte føresegner i denne omfattande lova. Fylkesrådmannen må difor etter eige skjøn byggje si vurdering på dei føresegnene i sistnemnde lov som ein finn mest relevante for denne saka.

«Skikkelig vis»

Fylkesrådmannen legg til grunn at Klagar med «skikkelig vis» siktar til kap III i fvl «*Almindelige regler om saksbehandlingen*», kap IV «*Om saksforberedelse ved enkeltvedtak*», kap V «*Om vedtaket*» og det ulovfesta prinsippet om likskap i forvaltinga.

Følgjande paragrafar i fvl er etter det fylkesrådmannen kan sjå relevante i høve til klagar sine anførsler:

- Plikt til rettleiing (§ 11).
- Høve til kontakt med sakshandsamar (§ 11 d).
- Høve til å nytte advokat/fullmektig (§ 12).
- Førehandsvarsling (§ 16).
- Utgreiings- og informasjonsplikt (§ 17).
- Grunngeving for einskildvedtak, grunngevinga sitt innhald m.v (§§ 23-27).

Det er vist at Klagar mottok førehandsvarsel i saka, med skildring av kva det komande vedtaket ville innebere og kva rettar han hadde. Det er vidare vist at Klagar deretter mottok vedtak med heimel, grunngeving, informasjon om konsekvensane og fyldig orientering om klagerett. Det er også vist fyldig e-postkorrespondanse med SVV. Etter det fylkesrådmannen forstår har Klagar også vore på synfaring saman med SVV og hatt møte med dei. Dette er, etter fylkesrådmannen si vurdering, heilt klart i samsvar med SVV si rettleiingsplikt.

Det er vist at Klagar og Klagar sin advokat har hatt fyldig epostkorrespondanse med SVV sin sakshandsamar. Det er difor, etter fylkesrådmannen si vurdering, ikkje tvil om at SVV har oppfylt plikta si til å setje Klagar i kontakt med sakshandsamar.

Klaga er ført i penna av advokat Arild Nundal. SVV har handsama denne klaga, og dermed utan tvil oppfylt plikta si til å gje Klagar høve til å nytte advokat.

Det er vist at klagar har motteke førehandsvarsel. SVV si plikt til å gje slikt varsel er dermed oppfylt.

SVV viser i sitt førehandsvarsel og i grunngevinga for vedtaket m.a til gjeldande reguleringsplan, gjeldande regelverk, heimlar, konsekvensar av vedtaket og klagar sine rettar. Dei har vidare gjeve klagar opplysningar i nemnde epostkorrespondanse. Etter fylkesrådmannen si vurdering har SVV gjennom dette oppfylt si utgreiings- og informasjonsplikt.

I følge FVL § 25 skal ein i grunngevinga for einskildvedtak vise til «*de regler vedtaket bygger på*», gjengi innhaldet der slik at klagar forstår det, «*nevne de faktiske forhold som vedtaket bygger på*» og hovudomsyn eller retningslinjer som vedtaket byggjer på. SVV har i sitt brev av 29.01.19 vist til VL § 50 og OLO §§ 5 og 25, orientert om og forklart desse, og vist til reguleringsplanen og anleggsarbeidet. Fylkesrådmannen finn difor at SVV på alle vis har oppfylt plikta til å grunnge sitt Vedtak.

Når det gjeld anførsle om at SVV må gjere gjeldande eigedomsrett for at Vedtaket skal vere gjort på «skikkelig vis», vil fylkesrådmannen peike på at *nettopp* eventuelt manglande eigedomsrett er årsaka til at oreigning vert gjennomført når det er lovleg og naudsynt.

Dersom Klagar vinn fram i sitt syn om kor eigedomsgrensa går, har det ikkje noko å seie for kvar det skal oreignast så lenge området er teke med i reguleringsplanen. Det kan ha noko å seie for kva erstatning Klagar skal få for oreigninga. Dersom SVV og Klagar ikkje vert samde om storleiken på denne, er det *skjønnsretten* som må avgjere dette, ikkje klagenemnda.

På grunnlag av vurderingane i dette avsnittet finn fylkesrådmannen at SVV i denne saka har fulgt reglane i FVL, og at det difor ikkje kan gjerast gjeldande sakshandsamingsfeil.

Reguleringsplanen

Reguleringsplanen som ligg til grunn for vedtaket, blei som nemnd vedteken 09.12.2009, og er rettskraftig. FVL § 31 siste ledd slår fast at «*[k]lage kan ikke tas under behandlings som klagesak dersom det er gått mer enn ett år siden vedtaket ble truffet*». Klagar si anførsle om at «*reguleringsplanen ikke kan tjene som grunnlag for et eksproprieringsvedtak*» synast difor å vere direkte feil. Fylkesrådmannen finn difor at denne delen av klagegrunnlaget må avvisast. Klagar kan gjere gjeldande at SVV si utbygging er i strid med generelle føresegner og vedteken arealbruk i reguleringsplanen, men det er ikkje gjort.

Minneleg løysing

Det framgår av epostkorrespondansen mellom Klagar og SVV at SVV har framsatt eit konkret forslag til erstatning for oreigninga. Klagar har i epostkorrespondansen og i Klaga indirekte avslått tilbodet. Det er her sentralt for Klagar kor grensa mellom eigedomen og fylkesvegen går. Dette er ein premiss i dialogen mellom dei to partane om ei minneleg løysing. Det vil også vere ein premiss i ei eventuell fastsetjing av erstatning i skjønnsretten. Tvist om denne premissen – eigedomsgrensa – må også avgjerast i rettssystemet.

Konklusjon

Etter fylkesrådmannen si vurdering har SVV handsama saka i samsvar med FVL, herunder ved at det er vist til VL og OLO. Tvistar om eigedomsgrenser og godtgjersle for oreigning må avgjerast i rettssystemet, og ikkje av klagenemnda. Fylkesrådmannen rår difor til at Klaga ikkje vert teke til følge.